

8. Les Corts acorden instar el Consell perquè aquest, alhora, inste el govern de la nació a prestar especial atenció a totes les víctimes i afectats i a exercir una tasca de col·laboració i coordinació amb les famílies oferint-los tot el suport que siga possible en l'àmbit de les seues competències.

Palau de les Corts
València, 7 de març de 2012

El president
Juan Gabriel Cotino Ferrer

La secretària primera
Angélica Gemma Such Ronda

II. TEXTOS EN TRAMITACIÓ

E. PROPOSTES DE RESOLUCIÓ

4. Proposicions no de llei i altres proposicions

Proposta de reforma dels articles 12.3 i 89.2 del Reglament de les Corts, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida (RE número 15.864)

PRESIDÈNCIA DE LES CORTS

La Mesa de les Corts, en la reunió del dia 14 de febrer de 2012, de conformitat amb la disposició final segona del Reglament de les Corts, que regula la reforma del Reglament, i els articles 124 i 125 del mateix text, ha acordat admetre a tràmit la Proposta de reforma dels articles 12.3 i 89.2 del Reglament de les Corts, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida (RE número 15.864).

Així mateix la Mesa, vista la sol·licitud del Grup Parlamentari, ha acordat, a l'empara de l'article 92.1 del RC, que la iniciativa es tramite pel procediment d'urgència.

D'acord amb el que hi ha disposat en els articles 125.2 i 95.1 del RC, se n'ordena la publicació en el *Butlletí Oficial de les Corts* i la comunicació als grups parlamentaris.

Palau de les Corts
València, 14 de febrer de 2012

El president
Juan Gabriel Cotino Ferrer

A LA MESA DE LES CORTS

Rosario Margarita Sanz Alonso, síndica del Grup Parlamentari Esquerra Unida, a l'empara de la disposició final segona i els articles concordants del RC, presenta la següent Proposició de llei de reforma dels articles 12.3 i 89.2 del Reglament de les Corts Valencianes, i sol·licita la seua tramitació pel procediment especial d'urgència:

8. Les Corts acuerdan instar al Consell para que este, a su vez, inste al gobierno de la nación a prestar especial atención a todas las víctimas y afectados y a ejercer una labor de colaboración y coordinación con las familias ofreciéndoles cuanto apoya sea posible en el ámbito de sus competencias.

Palau de les Corts
Valencia, 7 de marzo de 2012

El presidente
Juan Gabriel Cotino Ferrer

La secretaria primera
Angélica Gemma Such Ronda

II. TEXTOS EN TRAMITACIÓN

E. PROPUESTAS DE RESOLUCIÓN

4. Proposiciones no de ley y otras proposiciones

Propuesta de reforma de los artículos 12.3 y 89.2 del Reglamento de Les Corts, presentada por el Grupo Parlamentario Esquerra Unida (RE número 15.864)

PRESIDENCIA DE LES CORTS

La Mesa de Les Corts, en la reunión del día 14 de febrero de 2012, de conformidad con la disposición final segunda del Reglamento de Les Corts, que regula la reforma del Reglamento, y los artículos 124 y 125 del mismo texto, ha acordado admitir a trámite la Propuesta de reforma de los artículos 12.3 y 89.2 del Reglamento de Les Corts, presentada por el Grupo Parlamentario Esquerra Unida (RE número 15.864).

Asimismo la Mesa, vista la solicitud del Grupo Parlamentario, ha acordado, al amparo del artículo 92.1 del RC, que la iniciativa se tramite por el procedimiento de urgencia.

De acuerdo con lo dispuesto en los artículos 125.2 y 95.1 del RC, se ordena su publicación en el *Butlletí Oficial de les Corts* y su comunicació a los grupos parlamentarios.

Palau de les Corts
Valencia, 14 de febrero de 2012

El presidente
Juan Gabriel Cotino Ferrer

A LA MESA DE LES CORTS

Rosario Margarita Sanz Alonso, síndica del Grupo Parlamentario Esquerra Unida, al amparo de la disposición final segunda y los artículos concordantes del RC, presenta la siguiente Proposición de ley de reforma de los artículos 12.3 y 89.2 del Reglamento de las Corts Valencianes, y solicita su tramitación por el procedimiento especial de urgencia:

PROPOSICIÓ DE REFORMA
DELS ARTICLES 12.3 i 89.2
DEL REGLAMENT DE LES CORTS

La protecció del marc de llibertats aconseguides, com també l'activitat de transformació de les estructures socials, econòmiques i culturals en un procés de progressiva humanització, requereix una determinada organització política les accions de la qual han de ser sotmeses a fiscalització o control. Com diu el professor Garrorena Morales «és obvi des de fa més de dos-cents anys que el control institucionalment exercit sobre el poder que ens governa és un dels elements essencials de la moderna estructura constitucional i, per tant, el fonament jurídic sobre el qual es recolza la nostra pròpia condició d'homes lliures».

El control parlamentari és el mitjà de fiscalització política de major calat tant històricament com teòricament. Històricament, perquè en els orígens del parlamentarisme sorgeix amb anterioritat a l'exercici de funcions legislatives per les cambres, i teòricament, perquè el control pel parlament es justifica com a suprem posseïdor del poder en representació del poble titular de la sobirania.

El control parlamentari pot entendre's, segons la doctrina, en un sentit ampli o estRICTE. En aquest últim supòsit quedaria reduït a comprovar si el govern gaudeix de la «fidúcia» que li va atorgar en el seu dia la cambra i, per tant, comprendria la moció de censura i la votació de confiança, com a instruments dirigits a articular la responsabilitat política del govern de la qual pot derivar-se la remoció en l'exercici del poder. Seguint Aragón Reyes, quedarien fóra d'aquest concepte estRICTE del control parlamentari «les activitats d'informació i crítica que, tenint per objecte l'actuació política d'òrgans públics, no permeten desembocar en la remoció dels seus membres». És des d'aquesta matisació que, en opinió de Martínez Elípe, ha de distingir-se entre instruments de fiscalització política, per una banda, i de control parlamentari, per una altra. És així com ha d'entendre's l'activitat de vigilància, inspecció i comprovació de l'actuació del govern, desplegada no «pel» parlament com a òrgan, sinó «en el» parlament amb referència a l'activitat desenvolupada pels parlamentaris o pels grups parlamentaris, encara que no culminen en un acte de voluntat de la cambra.

La justificació de tota fiscalització política es troba, en tot cas, en la responsabilitat del governant. Així, l'article 22 de l'Estatut d'autonomia estableix:

«Són funcions de Les Corts:

- a) Aprovar els pressupostos de La Generalitat i les emissions de deute públic.
- b) Controlar l'acció del Consell.
- c) Elegir el President de La Generalitat.
- d) Exigir, si és el cas, la responsabilitat política del President i del Consell.
- e) Exercir el control parlamentari sobre l'acció de l'administració situada sota l'autoritat de La Generalitat. Amb aquesta finalitat es podran crear, si és el cas, comissions especials d'investigació, o atribuir aquesta facultat a les comissions permanents.»

Els conceptes de fiscalització política i govern responsable han d'estar perfectament instaurats i garantits en el nostre sistema parlamentari, especialment quan el debat avui en les democràcies avançades va cap a una nova concepció funcional i positiva de la rendició de comptes, on, més enllà del tradicional control polític (O'Brien, 2008) efectuat pels representants democràtics –l'anomenada *political accountability*– i del control extern efectuat pels òrgans institucionals

PROPOSICIÓN DE REFORMA
DE LOS ARTÍCULOS 12.3 y 89.2
DEL REGLAMENTO DE LES CORTS

La protección del marco de libertades conseguidas, así como la actividad de transformación de las estructuras sociales, económicas y culturales en un proceso de progresiva humanización, requiere de una determinada organización política cuyas acciones deben ser sometidas a fiscalización o control. Como dice el profesor Garrorena Morales «es obvio desde hace más de doscientos años que el control institucionalmente ejercido sobre el poder que nos gobierna es uno de los elementos esenciales de la moderna estructura constitucional y, por tanto, el fundamento jurídico sobre el que se apoya nuestra propia condición de hombres libres».

El control parlamentario es el medio de fiscalización política de mayor calado tanto históricamente como teóricamente. Históricamente, porque en los orígenes del parlamentarismo surge con anterioridad al ejercicio de funciones legislativas por las cámaras, y teóricamente, porque el control por el parlamento se justifica en cuanto supremo poseedor del poder en representación del pueblo titular de la soberanía.

El control parlamentario puede entenderse, según la doctrina, en un sentido amplio o estRICTO. En este último supuesto quedaría reducido a comprobar si el gobierno goza de la «fidúcia» que le otorgó en su día la cámara y, por tanto, comprendería la moció de censura y la votación de confianza, como instrumentos dirigidos a articular la responsabilidad política del gobierno de la que puede derivarse la remoción en el ejercicio del poder. Siguiendo a Aragón Reyes, quedarían fuera de este concepto estRICTO del control parlamentario «las actividades de información y crítica que, teniendo por objeto la actuación política de órganos públicos, no permiten desembocar en la remoción de sus miembros». Es desde esta matisación que, en opinión de Martínez Elípe, debe distinguirse entre instrumentos de fiscalización política, por una parte, y de control parlamentario, por otra. Es así como debe entenderse la actividad de vigilancia, inspección y comprobación de la actuación del gobierno, desarrollada no «por» el parlamento como órgano, sino «en» el parlamento con referencia a la actividad desarrollada por los parlamentarios o por los grupos parlamentarios, aunque no culminen en un acto de voluntad de la cámara.

La justificació de toda fiscalización política se encuentra, en todo caso, en la responsabilidad del gobernante. Así, el artículo 22 del Estatuto de autonomía establece:

«Son funciones de Les Corts:

- a) Aprobar los presupuestos de La Generalitat y las emisiones de deuda pública.
- b) Controlar la acción del Consell.
- c) Elegir el President de La Generalitat.
- d) Exigir, en su caso, la responsabilidad política del Presidente y del Consell.
- e) Ejercer el control parlamentario sobre la acción de la administración situada bajo la autoridad de La Generalitat. Con esta finalidad se podrán crear, en su caso, comisiones especiales de investigación, o atribuir esta facultad a las comisiones permanentes.»

Los conceptos de fiscalización política y gobierno responsable deben estar perfectamente instaurados y garantizados en nuestro sistema parlamentario, especialmente cuando el debate hoy en las democracias avanzadas está yendo hacia una nueva concepción funcional y positiva de la rendición de cuentas, donde, más allá del tradicional control político (O'Brien, 2008) efectuado por los representantes democráticos –llamada *political accountability*– y del control externo efectuado por los ór-

tradicionals –l'anomenada rendició de comptes horitzontal–, és menester un conjunt de mecanismes que permeten l'efectiva rendició de comptes i que s'insereixen en la cruïlla de la política i la gestió públiques, al bell mig de les decisions estratègiques i operatives.

No obstant això, com deïem, no es pot parlar de rendició de comptes des d'una perspectiva democràtica nova, àmplia i basada en la societat del coneixement, sense donar una cobertura total i íntegra als mecanismes de fiscalització política tradicionals.

Sobre això, cal revisar l'apartat tercer de l'article 12 del Reglament de les Corts, ja que deixa sense efecte el dret dels diputats i les diputades –reconegut en l'apartat primer– a sol·licitar les dades, els informes i els documents administratius en paper o suport informàtic de les administracions públiques de La Generalitat que estiguen en poder d'aquestes i de les institucions, els organismes i les entitats públiques empresarials que en depenen, quan disposa que:

«Si el Consell no compleix el que hi ha disposat en els apartats anteriors, el diputat o la diputada sol·licitant podrà formular una pregunta oral davant la comissió competent, que s'inclourà en l'ordre del dia de la primera sessió que es convoque.»

I prossegueix: «Si, a judici del grup parlamentari al qual pertany qui ho ha demanat, les raons no són fonamentades, en el termini de cinc dies pot presentar una proposició no de llei davant la comissió corresponent, la qual ha de ser inclosa en l'ordre del dia d'una sessió en el termini de quinze dies des que es publiqui.»

La facultat dels diputats i les diputades establerta en l'article 12.1 RC, relativa a la sol·licitud de dades, informes i documents, forma part, igual que la realització de preguntes, de la tasca de fiscalització de l'acció del Consell, i com aquestes, també està basada en el dret a la informació, segons el qual es persegueix «l'adquisició de coneixements» per la cambra, per a facilitar la resta de funcions parlamentàries.

Tanmateix, sembla evident que la naturalesa de l'anomenada sol·licitud de documentació és clarament diferent de la d'una pregunta oral, ja que és obvi que la primera implica una constatació material de la informació per la qual s'interessa el parlamentari en un suport físic o electrònic, mentre que la resposta a la pregunta escrita pot o no basar-se en aquestes dades, informes o documents i, en última instància, no culmina en l'examen de la informació per part del diputat o la diputada ni en el lliurament d'aquesta perquè pugui ser examinada.

Pel que fa a la possibilitat reconeguda als grups parlamentaris de presentar una proposició no de llei en el cas que les raons del Consell no estiguen fonamentades, cal dir que la naturalesa d'aquesta iniciativa s'allunya encara més de la sol·licitud de documentació, i, fins i tot, seguint Martínez Elipe, si limitem la noció de control parlamentari al seu sentit més estricte, estariem davant d'una manifestació de fiscalització parlamentària enquadrada dins de la funció d'impuls polític, amb la qual es persegueix influir en l'acció de govern proposant noves directrius al desenvolupament del seu programa, i no tant en un acte d'inspecció, derivada de la «auctoritas inquisitiva» que habilita el parlament per a vigilar l'actuació del govern.

Cal instaurar, doncs, uns mecanismes per tal que el Consell compleixca de manera íntegra i efectiva amb el dret dels diputats i les diputades de les Corts a sol·licitar les dades, els informes o els documents necessaris per tal que puguin dur a terme les seues funcions.

ganos institucionales tradicionales –la llamada rendición de cuentas horizontal–, es necesario un conjunto de mecanismos que permitan la efectiva rendición de cuentas y que se inserten en la encrucijada de la política y la gestión públicas, en el mismo centro de las decisiones estratégicas y operativas.

No obstante, como decíamos, no se puede hablar de rendición de cuentas desde una perspectiva democrática nueva, amplia y basada en la sociedad del conocimiento, sin dar una cobertura total y íntegra a los mecanismos de fiscalización política tradicionales.

A este respecto, hay que revisar el apartado tercero del artículo 12 del Reglamento de Les Corts, ya que deja sin efecto el derecho de los diputados y las diputadas –reconocido en el apartado primero– a solicitar los datos, los informes y los documentos administrativos en papel o apoyo informático de las administraciones públicas de La Generalitat que estén en poder de estas y de las instituciones, organismos y entidades públicas empresariales que dependen de estas, cuando dispone que:

«Si el Consell no cumple lo dispuesto en los apartados anteriores, el diputado o diputada solicitante podrá formular una pregunta oral ante la comisión competente, que se incluirá en el orden del día de la primera sesión que se convoque.»

Y prosigue: «Si, a juicio del grupo parlamentario al que pertenece quien lo ha pedido, las razones no son fundamentadas, en el plazo de cinco días puede presentar una proposición no de ley ante la comisión correspondiente, la cual debe ser incluida en el orden del día de una sesión en el plazo de quince días desde su publicación.»

La facultad de los diputados y diputadas establecida en el artículo 12.1 RC, relativa a la solicitud de datos, informes y documentos, forma parte, al igual que la realización de preguntas, de la tarea de fiscalización de la acción del Consell, y como estas, también está basada en el derecho a la información, según el cual se persigue «la adquisición de conocimientos» por la cámara, para facilitar el resto de funciones parlamentarias.

Sin embargo, parece evidente que la naturaleza de la llamada solicitud de documentación es claramente diferente a la de una pregunta oral, ya que es obvio que la primera implica una constatación material de la información por la que se interesa el parlamentario en un soporte físico o electrónico, mientras que la respuesta a la pregunta escrita puede o no basarse en estos datos, informes o documentos y, en última instancia, no culmina en el examen de la información por parte del diputado o diputada ni en la entrega de esta para que pueda ser examinada.

Por lo que respecta a la posibilidad reconocida a los grupos parlamentarios de presentar una proposición no de ley en caso de que las razones del Consell no estén fundamentadas, hay que decir que la naturaleza de esta iniciativa se aleja aún más de la solicitud de documentación, e, incluso, siguiendo a Martínez Elipe, si limitamos la noción de control parlamentario a su sentido más estricto, estaríamos ante una manifestación de fiscalización parlamentaria enquadrada dentro de la función de impulso político, con la que se persigue influir en la acción de gobierno proponiendo nuevas directrices al desarrollo de su programa, y no tanto en un acto de inspección, derivada de la «auctoritas inquisitiva» que habilita al parlamento para vigilar la actuación del gobierno.

Hay que instaurar, pues, unos mecanismos para que el Consell cumpla de manera íntegra y efectiva con el derecho de los diputados y diputadas de Les Corts a solicitar los datos, informes o documentos necesarios para que puedan llevar a cabo sus funciones.

A més a més, cal facilitar que aquestes funcions de fiscalització estiguen vigents també en els períodes de vacances parlamentàries.

Per tot el que s'ha exposat, es proposa la modificació dels articles 12.3 i 89.2 del Reglament de les Corts Valencianes, que queden redactats com segueix:

Article 12

3. Si el Consell no compleix totalment o parcialment el que hi ha disposat en els apartats anteriors, el diputat o la diputada sol·licitant podrà formular, en el termini de cinc dies hàbils, una queixa davant el president o la presidenta de les Corts. Rebuda la queixa, el president o presidenta haurà de fer valdre davant del Consell el dret dels diputats i les diputades reconegut en l'apartat primer d'aquest article.

Si, tot i el requeriment del president o la presidenta, el Consell segueix sense donar compliment al que hi ha disposat en els apartats anteriors, el diputat o la diputada estarà facultat per a visitar les dependències de l'administració de la Generalitat on es troben les dades, els informes i els documents administratius que considere necessaris per al millor compliment de les funcions parlamentàries, i sol·licitar-ne l'examen, a més d'una còpia íntegra i literal.

Article 89

2. S'exclouran del còmput els períodes en què les Corts no realitzen sessions, llevat de les preguntes escrites i les sol·licituds de documentació o quan l'afer en qüestió estiga inclòs en l'ordre del dia d'una sessió extraordinària. En aquest cas la Mesa de les Corts fixarà els dies que han d'habilitar-se a l'efecte d'acomplir els tràmits que en possibiliten la realització.

Les Corts, 6 de febrer de 2012
Rosario Margarita Sanz Alonso

Además, hay que facilitar que estas funciones de fiscalización estén vigentes también en los períodos de vacaciones parlamentarias.

Por todo lo expuesto, se propone la modificación de los artículos 12.3 y 89.2 del Reglamento de las Corts Valencianes, quedando redactados como sigue:

Artículo 12

3. Si el Consell no cumple total o parcialmente lo dispuesto en los apartados anteriores, el diputado o diputada solicitante podrá formular, en el plazo de cinco días hábiles, una queja ante el presidente o la presidenta de Les Corts. Recibida la queja, el presidente o presidenta deberá hacer valer ante el Consell el derecho de los diputados y diputadas reconocido en el apartado primero de este artículo.

Si, pese al requerimiento del presidente o la presidenta, el Consell sigue sin dar cumplimiento a lo dispuesto en los apartados anteriores, el diputado o diputada estará facultado para visitar las dependencias de la administración de la Generalitat donde se encuentren los datos, los informes y los documentos administrativos que considere necesarios para el mejor cumplimiento de las funciones parlamentarias, y solicitar su examen, además de una copia íntegra y literal de los mismos.

Artículo 89

2. Se excluirán del cómputo los períodos en que Les Corts no realicen sesiones, salvo las preguntas escritas y las solicitudes de documentación o cuando el asunto en cuestión esté incluido en el orden del día de una sesión extraordinaria. En este caso la Mesa de Les Corts fijará los días que deben habilitarse al efecto de cumplir los trámites que posibiliten su realización.

Les Corts, 6 de febrero de 2012
Rosario Margarita Sanz Alonso

BOLLETÍ OFICIAL DE LES CORTS VALENCIANES

Subscripcions: Servici de Publicacions de Les Corts
subscripcions@corts.es

Plaça de Sant Llorenç 4. 46003 València

Telèfon: 96 387 61 00

<http://www.cortsvalencianes.es>

Edita: Servici de Publicacions de Les Corts

ISSN: 1136-3339

Depòsit legal: V-319-1983

CORTS VALENCIANES

BOLETÍN OFICIAL DE LAS CORTES VALENCIANAS

Subscripciones: Servicio de Publicaciones de Les Corts
subscripcions@corts.es

Plaza de San Lorenzo, 4. 46003 Valencia

Teléfono: 96 387 61 00

<http://www.cortsvalencianes.es>

Edita: Servicio de Publicaciones de Les Corts

ISSN: 1136-3339

Depósito legal: V-319-1983